

Ischnomera sanguinicollis

Gropig blombagge

Skalbaggar, Tenebrionoidea (olikfotade baggar m.fl.)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Oedemeridae (blombaggar),
Släkte: *Ischnomera*, **Art:** *Ischnomera sanguinicollis* - gropig blombagge (Fabricius, 1787) **Synonymer:** *Asclera sanguinicollis* (Fabricius, 1787)

Kännetecken

En cirka 12 mm lång skalbagge som är mycket vacker med sin gulröda halssköld och i övrigt blågröna kroppsfärg. Ben och antenner är långa. På halsskölden finns tre djupa intryckningar. På täckvingarna finns långsgående ribbor samt en tät sidenartad behåring.

Utbredning och status

Endast påträffad i Skåne, Blekinge och Halland. Närmast i Norge och Danmark samt i Baltikum. Världsbredningen är begränsad till Europa.

Ekologi

Larvutvecklingen sker i död rötad ved av en ovanlig typ i stambåligheter i gamla levande lövträd, främst bok, lönn och alm. Veden är av en speciell, seg konsistens som ofta bildas i hålträd, och som är attraktiv även för de andra blombaggarna samt för flera vedvivelarter. Utvecklingen sträcker sig över två till tre år. Förpuppningen sker på eftersommaren, och den fullbildade skalbaggen kläcks senare samma år. Den övervintrar i puppkammaren och lämnar veden först i slutet av maj eller början av juni nästa vår. Den livnär sig då av pollen i vita blommor, och påträffas i olika *Spirea*-arter, i plymspirea (*Aruncus dioicus*), ronn (*Sorbus aucuparia*), hägg (*Prunus padus*) och hagtorn (*Crataegus* sp.).

Hot

Det allvarligaste hotet består i en kontinuerlig utgallring av gamla, ihåliga lövträd både i produktionsskog, parker och alléer i våra sydligaste landskap, ett hot som även drabbar många andra rödlistade insektsarter. Ett ytterligare bekymmer är att det f.n. endast planeras ett framtida skydd för en enda av artens lokaler, nämligen Skäralid i Skåne.

Åtgärder

Gamla hålträd måste sparas vid gallringar och i samband med parkvård i Sydsverige. Flera områden med gammal lövskog måste avsättas som reservat i våra sydligaste landskap, främst gäller detta de få gamla bokbestånd av ursprunglig karaktär som finns kvar. I många parker bör man överväga att avråda folk från att gå i närheten av s.k. farliga träd vid stormar istället för att saklost gallra bort dem med hänvisning att de kan falla ner och skada människor. Alternativt kan toppkapning av sådana träd prövas i större utsträckning för eliminera risker för personskador.

Naturvård

Åtgärdsprogram: Fastställt

Litteratur

- Lindgren, L. 1945. Entomologiska notiser 2. *Ent. Tidskr.* 66: 77.
- Lundberg, S. 1976. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar. 16. *Ent. Tidskr.* 97: 17.
- Hansen, V. 1964. Fortegnelse over Danmarks biller (*Coleoptera*). 2. del. *Entom. Meddel.* 33: 304.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl. XVI*: 283.
- Palm, T. 1974. *Asclera sanguinicollis* F. funnen i Blekinge (Col. *Oedemeridae*). *Ent. Tidskr.* 95: 203–204.
- Widenfalk, R. 1967. Anteckningar om svenska skalbaggar. 2. *Ent. Tidskr.* 88: 228.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.